

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברות הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת
ואתחנן
♦♦♦
שנת
תשפ"ב
♦♦♦
גליון 164

ימי "הנופש"

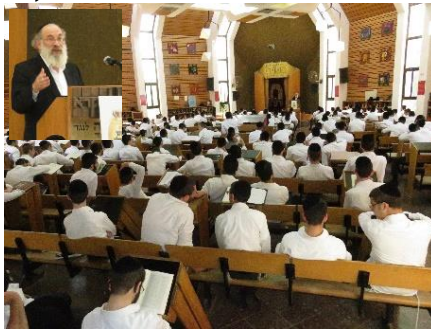
אך הדבר הראשון שבראשונים, הורה ברורות, שחייב להיות "סדרי לימוד" קבועים, כמה שעות כל יום, ובלי זה לא מתחיל כלום!

בן תורה - בכל מקום

ובנוגע להנהגה הראוי, ראשית, ה' היסוד הגדול שדרש אותו בקפידא, שצריך לדעת שבן תורה, הוא "בכל מקום ובכל עת - בן תורה", והי' מדגיש וחוזר ומדגיש, שלא יעלה על הדעת שישנן דברים "שהותרו" בהיתר "בין הזמנים" ח"ו. [והי' מליץ על זה, שאנשים משתמשים בהיתר של רב הונא, של "עבר ושנה, נעשית לו כהיתר..."]

זהירות..

וכששמע שבקעמפ של אחת הישיבות, עשו סימפוזיון עם אנשים מסויימים, שאינם שייכים לרוח הישיבה - רוח בני תורה, נצטער על זה מאד, ואמר שזה "הרס". וכן שלל מאד, סימפוזיון מזולזל עם ראשי הישיבה, כי הזהירות בכבודן של תלמידי חכמים, חמור מאד, גם בימי בין הזמנים.

אוי... וויי... טיולים... כמו כן הזהיר מאד על הטיולים, כפי שכתב כמה פעמים במכתבים, ונביא מכתב א', שמזהיר בו מאד על כך, וגם מבהיר לנו בכללות את המבט הנכון על ימים אלו, והצטרף אליו מרן פוה"ד הגר"ש זצוק"ל.

בס"ד ניסן תשס"ד

זה כבר הרבה שנים שבזמן שלא לומדים בישיבות, כגון בחודש ניסן תשרי ואב, הרבה מנצלים הזמן ג"כ ללימוד התורה הנקרא ישיבות בין הזמנים.

אמנם יחד עם זה יש כאלה שעושים טיולים למקומות שונים, ויש מקומות מסוכנים לטייל שם, סכנה רוחנית וסכנה גשמית, ובעצם כל טיול כרוך בסכנה, הלא חז"ל אמרו מה נאה אילן זה מה נאה ניר זה הרי זה מתחייב בנפשו.

ודבר זה תובעים מבני הישיבות יותר משאר בני אדם, כיון שהם טעמו טעם של תורה ואין להם לבלות זמן, אלא אם צריך עזר לכבוד החג או שהתאמצו ביגיעת התורה וצריך לנוח קצת, אבל אין לנצל הזמן בטיולים, אפילו אם כוננו לראות גדלות השי"ת, וכתוצאה מהטיולים כל שנה ישנם כאלה שקרה להם אסונות השי"ת ישמרנו.

והנה מזמן לזמן גילו גדולי ראשי הישיבות דעתם על הסכנה בטיולים אלה, ומ"מ כמעט בכל שנה קרה דברים נוראים, גם השנה תיכף בגמר הלימוד בישיבות קיפחו שני בחורים חיים, והדברים צועקים עד לב השמים. אנא תלמידי הישיבות אשר חלקכם שבחרתם דרך התורה, למה תלכו בדרכי עקלתון ואשר מביאים לכל כך צער.

בבן נא להזהר מלעשות דברים המסכנין חיי אדם, ותנצלו את הזמן במקרה שצריך במנוחה, וחלק הכי גדול בלימוד התורה, ובזכות לימוד התורה ושמירת הבריאות תזכו לעלות אל המסלה הנכונה ולגדול כרצון הקב"ה וכל ישראל.

אהרן יהודה ליב שטינמן

יוסף שלו' אלישיב

להרבות זכויות..

לכאורה, בשבועות אלו שחלק גדול מהציבור, נמצאים ב"נופש", הייתי סבור שהנני "פטור" מכתובה... אך מיד צף לנגד עיני גודל תשוקתו של רבינו נ"ע להיות "מזכה את הרבים", והי' מתפלל על כך הרבה, ממילא הרגשתי "מחוייב ועומד" להוסיף לו זכויות... והלואי שיעמוד לנו ג"כ לזכות. ואשתדל בע"ה להעלות לזכרון כמה נקודות חשובות, שהי' מעלה רבינו, שנוגע לימים אלו.

אין "בין הזמנים"

ראשית, המושג "בין הזמנים", אמר שאין כזה דבר! והביא ראי' לזה, מהגמ' בשילהי מנחות (דף צ"ט ע"ב), שאל בן דמא בן אחותו של ר' ישמעאל את ר' ישמעאל, כגון אני שלמדתי "כל התורה כולה", מהו ללמוד חכמת יוגית. קרא עליו המקרא הזה, לא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך, והגית בו יומם ולילה, צא ובדוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה, ולמוד בה חכמת יוגית, ע"כ.

הנה לנו מפורש שאין מציאות של "בין הזמנים" אלא הכל הוא בתוך "הזמן", או יום או לילה, שמחוייבין אנו בתלמוד תורה, והי' אומר שצריך לקראותם ימי "נופש", כי הם ימים שיוצאים בהם "להינפש".

כמה חלשים יש?

ופעם אחת התבטא כך: רוב הצבור אמנם לומדים גם בבין הזמנים, אבל יש כאלה שיכולים לקחת "חצי יום" ולבזבז אותו בכלום, חצי יום! בחורים, אברכים, מרשים לעצמם... ואם הי' צריך את זה לבריאות כדי לנוח קצת נוח, ואולי יש כאלה יחידים, אבל האם כל כך הרבה אנשים הם חלשים שצריכים את זה? כל יום או יומיים לבלות "חצי יום" בלי כלום!! וזה לכאורה "ביטול תורה", כי מה נפק"מ בין הזמנים או אמצע הזמן, האם יש חילוק, רק אם א' חלש צריך לנוח קצת...

והי' מספר, שבחוץ לארץ, לפני המלחמה, לא היו סוגרים את הישיבה, רק במשך הקיץ, מפעם לפעם היו נוסעים למקומות נופש, כמה יחידים, שהיו צריכים להתחזק.

ט"ו באב - מאן דמוסיף..

ובליל ט"ו באב, בישיבת "תורת חסד" בברסקה, אצל מרן בעל האמרי משה זצוק"ל אף היו מוסיפים רבע שעה לימוד, כמו שהזהירו ע"ז חז"ל בחומרא רבה.

ברדת.. אל העם

ולא נחשוב שלגודל דרגתו הנוראה, לא הבין שהדורות האחרונים, חלושים יותר, וצריכים חופש, אלא הבין את זה מאד, עד כדי כך, שכשהתחיל הנושא של "הקעמפים", התבטא א' מזקני ראשי הישיבות זצוק"ל שאינו מבין למה צריך קעמפ, הרי בוולוז'ין לא הי' קעמפ?..

וכשסיפרו את הדברים לרבינו, אמר "אין וולוז'ין האט מען נישט געדארפט אקעמפ, אבבער היינט דארף מען יע.. פ"י בוולוז'ין לא היו צריכים קעמפ, אך כיום כן צריכים... אמנם היו לו גדרים ברורים, מהו הקעמפ שיש לעשות בזמנו, ולא ח"ו עם מושגים שאינן לרוח בני תורה, ונשתדל לפרט מעט בעזה"י".

"נסיון" העולם..

עוד זאת ה' מקפיד מאד, על "צורת הבן תורה", שיש להקפיד תמיד, על הלבוש של בני תורה, וכתב את זה גם במכתב. ויש להדגיש שלא ה' בא מתוך "דרישה", אלא מתוך ההערכה העצומה לבני תורה, באשר יש לבחור ישיבה או אברך, להרגיש את גודל מעלתו, וסגולתו מעל כולם, כי הוא "נזר הבריאה", ולא יתכן "שנסיון המלוכה" יסתובב ברחובות בלבוש לא הולם.

"חילול השם"

ומטעם זה ג"כ ה' רואה להדגיש את חובת ההתנהגות ההולמת המתאימה לבני ישיבה, שלא יצא ח"ו "חילול ה'", אצל אחינו בית ישראל, שעדיין לא זכו לדעת ולהבין את גודל מעלת השומרי תורה ומצות חרדים בכלל, וסגולת הבני תורה בפרט.

לשמור על "הצביון" הראוי

תקצר היריעה מהכיל את "לבן של ישראל", כמה ה' חרד על שמירת "עולם התורה" שישאר בצביונו הראוי גם בימים אלו, ולא תהי' "ירידה" ח"ו, לכן נביא עוד כמה דברים בקצרה, [ובכללם דברים לבני תורה בכלל, לא רק בנוגע לבין הזמנים]. מכתב דלהלן נתן רבינו ליקרנו הרה"ג ר' יגאל שקלים שליט"א כדי להדפיסו בספרו הנפלא "תפארת בחורים" בס"ד לכ' הרבוכ'.

אודיע צערי לכ' על מה ששמעתי שיש מקומות שבחורי ישיבה נמצאים עד כמעט כל הלילה מפטטים בדברים של מה בכך, ולבושים כשלא מכוסה כל הגוף כגון גופיה, וזה דבר גובל באיסור, וכ"ש שאין רוח חכמים נוחה להיות גילוי בשר הגוף. ועין משנה ברורה סי' ב' ס"ק א' וז"ל וכן צריך ליזהר תמיד מחמת טעם זה שלא במקום הכרח מגלות בשרו אפי' מעט כל שדרכו להיות מכוסה בבגדים לעולם, אבל ראשי גלות ידו עד קובדו וצוארו עד החזה, ובשער הציון מובא שזה מהפמ"ג וארצות החיים, וכש"כ שזה מאד לא דרך בני תורה, וזה גורם לקצת פריקת עול, ומאד יש להקפיד להיות צנוע גם במלבושיו...

כן יש צער גדול על שבזמן האחרון יכולים על ידי הטלפון לבוא לדברים גרועים מאד, וכל אחד ישתדל לעשות כל המאמצים שלא יבואו לכל המכשולים ההם רח"ל.

יש מקומות שמחכים על כלי רכב שיקחו אותם ונקרא טרמפים, והדבר מסוכן בין ברוחניות ובין סכנת חיים, ומאוד צריך להתרחק מהיות נמצא במקום כזה, ובכלל להמנע מנסיעה בטרמפים... כ"ו אלול תשס"ד א.ל.

זאת התורה בכל מקום!

אנשים חושבים שכשיוצאים לדאצ"א - להבראה, מותר הרבה דברים, [וכגון שמקילין לאכול מאכלים מפוקפקים בכשרותן, וכן לאכול בשר בימי תשעת הימים וכדומה], אך זאת התורה לא תהא מוחלפת! ואין שום חילוק בין נמצא בביתו למקום אחר.

[ופעם אחת בבין הזמנים, הורה רבינו לסגור ישיבת בין הזמנים לשבת, היות ולא ה' שם מדי המים כדוין].

להוסיף חיל בתורה

וכן כתב מפעם לפעם מכתב כדי לחזק את המסגרות שעושים כדי לשמור סדרים גם בבין הזמנים, וכך כתב פעם אחת. לתלמידי ...

שמעתי על מחשבתכם הנכונה ללמוד בין הזמנים. הנה לא מצינו בתלמוד ענין בין הזמנים, אמנם ה' זמן שהי' עובדים בשביל פרנסה כמבואר במס' ברכות ל"ה ב' אמר להו רבא לרבנן לא תתחו קמאי לא ביומי ניסן ולא ביומי תשרי וכו', אבל סתם בין הזמנים לא מצינו.

אמנם בדורות האחרונות הקילו מסדרי הישיבות לפוש קצת, אבל ודאי אין שום היתר לפטור עצמו מלמוד התורה. חזקו ותחזקנה ידיכם ללמוד כל א' להרבות תורה, וזה יוסיף גם ביראה שיהיה מתקיים, ותוסיפו חיל.

ב' ניסן תשע"א לפ"ק אהרן י. לייב שטיינמן

זהירות! טהור עיניים..

בראיה אחת לא טובה בימי בין הזמנים, יכולים להפסיד ח"ו הכל! ולדאבוניו הרבה יורדים בבין הזמנים ברוחניות מחמת זה, וזהירות גדולה נדרש לזה, כי היצר הרע מסתובב בכל מקום... ובמקום דאיכא דרכא אחרינא, אסור לילך אפילו אם עוצם עיניו.

"אוהבים דבריה" - זהירות גדולה "מחוץ לבית"

כאשר זכינו כמה פעמים שנסע רבינו לחו"ל לחיזוק עם ה' בגולה, ראינו עד כמה שהי' משתדל "מאד" שלא יהא צריך לשהות "מחוץ לביתו" בשבת קודש.

באמרו שישנן הרבה דברים במשך השבת, שיכולים בקל להיכשל בהן ח"ו בחילול שבת, ובבית, הדברים מסודרים בדרך כלל, ויודעים ומכירים ממה צריך להיזהר, משא"כ כשנמצאים במקום זר, לא ערוכים מספיק כדי להיזהר מחילול שב"ק.

ובאותן שבתות שבהכרח כן נשאר בחו"ל, ה' נערך לקראתם זמן רב קודם, וחושב מראש על "כל פרט ופרט", כדי שיהי' הכל מתוכנן ומסודר בלי להיכשל ח"ו בשום דבר.

ואם רבינו שהי' מאכלו מעט מן המעט.. וכן כמעט ולא ה' יוצא מהבית, בכל זאת ה' ירא וחרד כל כך, אגן מה נענה אבתרי', כשאנו רגילים ב"ה בשפע מיני מאכלים, כמה צריכים אנו להיערך מראש, האיך להניחם על האש למשך השבת, ולבדוק אם המקרר "עונה על הדרישות ההלכתיות".

ואף בפתיחת ברז מים בשבת, צריך לבדוק אם אין גורם בזה רישומים במחשב, ואם לא נפתח ג"כ מים חמים. גם במקום שמערכת המים לא מופעלת ע"י חשמל שאינו כשר.

וכן בנופש, יוצאים הרבה מהבית בשבת, ואפשר בקלות מאד להיכשל ח"ו באיסור טלטול, כמה חובת משנה זהירות, מוטלת עלינו, להתארגן מראש כששוהים בשבתות מחוץ לבית.

ובימינו שהעולם משתכלל והולך.. עם כל הטכנולוגי.. ישנן מכשולים בלי סוף, שאפילו לא מעלים על הדעת לחשוב עליהם מראש.

והעצה היא, לעשות סיור בשטח מוקדם בערב שבת, ולראות במתינות, כל דבר ודבר, שאין בו חשש מכשול, והעיקר להקדים תפילה שלא תהי' תקלה ח"ו.

יתן השי"ת שנזכה לעבור ימים אלו, בלי שום מכשול ועון, ובלי שום "ירידה ח"ו", רק לעלות ולהתעלות בכל עניני עבודת השי"ת.

לתרומות והנצחות ניתן לתרום בנדירים פלוס ע"ש אוצרות פרי חיים או מספר הטלפון 03-763-0585 קוד 1979 - שלוחה 4 להערות והארות ולקבלת הגליון ניתן לפנות למייל - s31626532@gmail.com

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרישת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה, ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלוחה 6.